

Paraules de Jordi Vilarassau

Avui em correspon representar l'època d'en Jordi Sànchez al capdavant de l'ANC. Vaig tenir l'honor de formar part de la Direcció, amb el càrrec de Secretari, durant el seu primer mandat.

Si he de definir aquesta etapa de l'Assemblea, diria que, després de l'anterior liderada per la Carme Forcadell i que us ha presentat la Irene, la que va liderar en Jordi va ser la de la seva consolidació com un dels, sinó el principal, actor polític del procés.

Una etapa en la que l'Assemblea va assolir una gran maduresa i múscul organitzatiu, on a més de les grans mobilitzacions anuals va demostrar una gran capacitat operativa, àgil i potent.

També va veure incrementada la seva influència i lideratge en el procés. Entre altres va recollir el repte de contribuir a impulsar la candidatura de Junts pel Sí, però sobretot cal remarcar que va ser qui va posar sobre la taula la proposta de Referèndum que va assumir el Govern del MHP Puigdemont i que ens va portar a tots, Govern, partit, entitats i sobretot a tota la gent a apoderar-se per organitzar, celebrar i guanyar el referèndum de l'1 d'octubre. Tal va ser aquest lideratge que a ningú va estranyar que la primera gran actuació repressiva de l'Estat Espanyol fos a decapitar les dues entitats, l'Assemblea i Òmnium i empresonés a en Jordi Sànchez i en Jordi Cuixart el 16 d'octubre de 2017. Demà passat farà dos llarguíssims anys que els tenen com hostatges.

En Jordi Sànchez m'ha fet arribar un breu escrit per compartir avui amb tots vosaltres, quan ja es coneix aquesta sentència INJUSTA i venjativa de l'Estat Espanyol. En Jordi diu:

Des de que vaig entrar a la presó, demà farà dos anys, sabia que aquest moment podia arribar. L'Estat és venjatiu.

Malgrat això vull que les primeres paraules siguin d'agraïment a tota la gent que des del 16 d'octubre del 2017 m'heu fet costat, però també us invito a no sentir-vos abatuts davant la injusta decisió dels tribunals espanyols.

En el meu cas la condemna és un càstig per haver assumit la presidència de l'ANC, com en el cas d'en Cuixart per ser president d'Òmnium. Hem de ser conscients que ens han condemnat per haver promogut algunes de les mobilitzacions més grans que mai s'han vist a Europa i en particular l'1 d'octubre.

Reivindico amb orgull tota la feina feta des de l'Assemblea. No em penedeixo de res, no renuncio a res del que vaig fer i per això admiro la feina que esteu fent en l'actualitat. En aquests moments vull encoratjar i agrair especialment a la meva successora, l'Elisenda Paluzie, la seva determinació en l'impuls del Procés independentista.

El Suprem sacrifica el dret a la protesta i manifestació i debilita encara més la qualitat de la democràcia a Espanya. Volent ofegar l'independentisme Marchena i la seva gent han protagonitzat una autèntica contrareforma dels drets i les llibertats. Ens volen callats i desmobilitzats i això és el que no acceptarem.

Ni callarem ni acotarem el cap.

Recuperem l'esperit de l'1 d'octubre. Perdem novament la por i des de la no-violència desbordem l'Estat amb tot tipus de protestes pacífiques i mantingudes en el temps. Aquesta batalla per la llibertat, els drets, la justícia i la independència la guanyarem amb la nostra determinació. Només des de la persistència i la no-violència guanyarem l'exercici del dret a l'autodeterminació.

Ens en sortirem ! Gràcies pel vostre suport!

LLUM ALS ULLS I FORÇA AL BRAÇ!

Lledoners 14 d'octubre del 2019